

ΤΙΠΟΤΑ ΔΕΝ ΤΕΛΕΙΩΣΕ, ΟΛΑ ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ!

Ν.Α.Ρ.- νεολαία Κομμουνιστική Απελευθέρωση

13 χρόνια... Πότε πέρασαν 13 χρόνια; Κι αυτές οι εικόνες που έρχονται στο μυαλό από εκείνο το Δεκέμβρη, 13 χρόνια πριν, τόσο έντονες σαν να τις ζήσαμε χθες. Τα μηνύματα στο κινητό εκείνο το βράδυ του Σαββάτου 6 Δεκέμβρη «αστυνομικός πυροβόλησε 15χρονο στα Εξάρχεια, όλοι στους δρόμους...». Το μαγκωμένο ξύπνημα το επόμενο πρωί, αυτή η πρωτόγνωρη οργή, αυτή η ασφυξία, η αίσθηση ότι σκότωσαν κάτι από εσένα. Και μετά οι πρώτες πορείες, οι συνελεύσεις, η άρνηση να μπεις στο μάθημα, στην σχολή, στον χώρο εργασίας. Οι δρόμοι που μύριζαν φωτιά, τα μάτια των διπλανών σου που είχαν την ίδια οργή με τα δικά σου. Τα χημικά, το ξύλο, το κυνηγητό, λες και οι ρόλοι αντιστράφηκαν, λες και το δίκιο ήταν με το μέρος του δολοφόνου.

Τι κι αν έχουν περάσει 13 χρόνια από τις 6/12 του 2008, οι μνήμες της εξέγερσης του Δεκέμβρη είναι ακόμα νωπές. Για όσους και όσες το ζήσαμε, για όσους και όσες το διηγηθήκαμε, για όσους και όσες διαβάσαμε και είδαμε σε βίντεο τις στιγμές της πρώτης νεολαιίστικης και λαϊκής έκρηξης στις απαρχές της κρίσης. Ίσως να φταίει ότι τα τελευταία 13 χρόνια ζήσαμε πολλές δύσκολες στιγμές και εκείνες οι παράξενες αλλά όμορφες μέρες του Δεκέμβρη, η συλλογικότητα, οι γεμάτοι δρόμοι, οι συνελεύσεις και η πολιτική κουβέντα

που γινόταν σε αυτές, μας δημιουργούν μια ζεστασιά και μια αίσθηση ότι «δεν παίχτηκε η παρτίδα μας ακόμα».

Τίποτα δεν έχει αλλάξει, τίποτα δεν είναι όπως παλιά

Μια κοινωνία που άκουγε για πτωχεύσεις τραπεζών, για την κρίση που έρχεται, για τεράστια οικονομικά σκάνδαλα και τώρα ένας νεκρός από το χέρι του κράτους. Και αυτό είναι μια από τις αλήθειες για τον Δεκέμβρη. Η διαίσθηση της μπόρας που πλησιάζει αποδείχτηκε πέρα για πέρα πραγματική.

13 χρόνια μετά οι σφαίρες που χτυπούν τα κορμιά μας έχουν εύηχα ονόματα: ανάπτυξη, ατομική ευθύνη, αριστεία, ιδιωτικοποίηση, συνεργασία, εθνική ομοψυχία. Το εκπαιδευτικό σύστημα «εκσυγχρονίζεται» πετώντας εκτός του την πλειοψηφία των μαθητών που δεν έχουν οικονομικές πλάτες για να ανταπεξέλθουν, αποστειρώνεται από κάθε ψήγμα σφαιρικής μόρφωσης, γίνεται φιλέτο για επιχειρηματικά συμφέροντα, οι νέοι γίνονται πελατεία για ιδιωτικά κολλέγια και φθηνά εργατικά χέρια για να κάνουν πρακτική σε επιχειρήσεις. Η δουλειά γίνεται καθημερινός βραχνάς, για όσους έχουν δουλειά φυσικά, αφού για να μπορέσεις να κερδίσεις ακόμα κι έναν κακοπληρωμένο μισθό, δουλεύεις χωρίς ωράριο, με μια σύμβαση με ημερομηνία λήξης. Ο «αόρατος εχθρός» της πανδημίας αντιμετωπίζεται με ένα διαλυμένο ΕΣΥ, με πρόστιμα και lockdown, με εκατομμύρια να πηγαίνουν σε αεροπλάνα και όπλα και μια κυβέρνηση που για να πετάξει από πάνω της την ευθύνη για χιλιάδες θανάτους προσπαθεί να χτίσει έναν ακόμα εμφύλιο των φτωχών. Η ολομέτωπη επίθεση κυβέρνησης ΝΔ και κεφαλαίου συνεχίζεται όπως και η συναίνεση ΣΥΡΙΖΑ, ΚΙΝΑΛ και λοιπών αστικών δυνάμεων. Η καταστολή δεν έμεινε απλά ίδια, αλλά έγινε ακόμα χειρότερη, η αστυνομία εξοπλίζεται αφειδώς με ένστολους τραμπούκους, αύρες και περιπολικά για να προσφέρει ασφάλεια στην εξουσία ότι θα μπορεί να εφαρμόζει την πολιτική αφαίμαξης του λαού και τις νεολαίας, χωρίς το ενοχλητικό αγκάθι του κινήματος που αντιστέκεται. Και ενίοτε να δολοφονεί, όπως δολοφόνησε τον Ζακ, τον Βασίλη Μάγγο, τον Νίκο Σαμπάνη.

We can’t breathe... We will breathe!

Η ανάγκη να ανασάνουμε ξανά απαιτεί νέους Δεκέμβρηδες. Νέες εξεγέρσεις που θα φέρουν στην επιφάνεια την ανάγκη να ζήσουμε αλλιώς. Αν θέλουμε να μην είμαστε απλά νοσταλγοί των παλιών καλών ημερών, χρειάζεται να δούμε τα καθήκοντά μας σήμερα, τι πρέπει να πούμε και τι πρέπει να κάνουμε για να γεμίσουν ξανά οι δρόμοι, από όλον αυτόν τον κόσμο που νιώθει ότι ασφυκτιά.

Να παλέψουμε για ολόπλευρη μόρφωση, για να μην εξαρτάται η επαφή μας με την γνώση, την επιστήμη, τον πολιτισμό από την οικονομική μας κατάσταση. Να παλέψουμε για δουλειά για όλους, για 5ημερο-6ωρο, αυξήσεις στους μισθούς για να ανταποκρίνονται στις ανάγκες μας, για ελευθερία του συνδικαλισμού στους χώρους δουλειάς. Να παλέψουμε για δημόσια και δωρεάν υγεία, για χρηματοδότηση του ΕΣΥ και προσλήψεις γιατρών, για αντιμετώπιση της πανδημίας με μαζικά τεστ, με ενημέρωση και στήριξη όλου του κόσμου για την ανάγκη του εμβολιασμού, για μέτρα στους χώρους δουλειάς, τα σχολεία, τα πανεπιστήμια, τα ΜΜΜ. Να παλέψουμε για τα δημοκρατικά δικαιώματα και τις ελευθερίες, για να μην αποφασίζουν οι κυβερνήσεις, η ΕΕ, το κεφάλαιο για εμάς χωρίς εμάς, για να μπορούμε να γεμίζουμε τους δρόμους και να διεκδικούμε, για να μην ζούμε με το όπλο του μπάτσου πάνω από το κεφάλι μας. Να παλέψουμε για άλλες κοινωνικές σχέσεις, με αλληλεγγύη, σεβασμό και ισότητα, κόντρα στον ρατσισμό, τον σεξισμό, το τσάκισμα της διαφορετικότητας. Να παλέψουμε για ένα κόσμο ειρηνικό, με συνεργασία και διεθνισμό των λαών κόντρα στα σχέδια των κυρίαρχων αστικών τάξεων που κάνουν πρόβες πολέμου για να μοιράσουν τον κόσμο μεταξύ τους. Να παλέψουμε για μια άλλη σχέση ανθρώπου-φύσης, βάζοντας φρένο στην καπιταλιστική αδηφαγία που βλέπει τη φύση σαν μια αστείρευτη δεξαμενή εκμετάλλευσης και κέρδους.

Να δώσουμε την πιο σημαντική μάχη από όλες. Τη μάχη για να αλλάξουμε τον κόσμο. Η μεγαλύτερη αυταπάτη είναι ότι τίποτα δεν αλλάζει, ότι η ιστορία γράφτηκε και έχασαν οι πολλοί για να κερδίσουν οι λίγοι. Όπως έλεγε κι ένα σύνθημα του Δεκέμβρη, «ήρθαν τα αύριο να διώξουν τα σήμερα». Το αύριο μιας κοινωνίας χωρίς εκμετάλλευση, με πραγματική συλλογική και ατομική ελευθερία, με τις ανάγκες της πλειοψηφίας της να φτιάχνουν καινούριους δρόμους πρέπει και μπορεί να διώξει το σήμερα της καπιταλιστικής κοινωνίας που έχει σαπίσει μέχρι το μεδούλι. Η μάχη για την αντικαπιταλιστική επανάσταση και τον κομμουνισμό του 21ου αιώνα πρέπει να γίνει οδηγός για τις νέες εξεγέρσεις που τραντάζουν και θα τραντάξουν ακόμα πιο έντονα το κόσμο από εδώ και μπρος.

ΟΛΟΙ ΚΑΙ ΟΛΕΣ ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ 6/12 ΣΤΙΣ ΠΟΡΕΙΕΣ ΜΝΗΜΗΣ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑ ΓΙΑ ΤΑ 13 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΓΡΗΓΟΡΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΞΕΓΕΡΣΗ ΤΟΥ ΔΕΚΕΜΒΡΗ

ΑΘΗΝΑ, 12:00 ΚΑΙ 18:00 ΑΠΟ ΤΑ ΠΡΟΠΥΛΑΙΑ